Lietas Nr.139010014
1-0002-15/7
protokols Nr. PA 911084

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2015.gada 15.janvārī
Valmieras rajona tiesas tiesnesis D.Līdacis
ar tiesas sēdes sekretāri E.Lauci,
piedaloties /pers. A/ un aizstāvei zvērinātai advokātei K.Milbergai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja /pers. A/ administratīvā pārkāpuma lietu.

Aprakstošā daļa.

[1] 2014.gada 5.jūnijā /pers. A/, personas kods /personas kods/, dzīvesvieta: /adrese A/, ienākumi nav norādīti, apgādībā viena persona, sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA911084 (turpmāk protokols) (l.l.4). Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka 2014.gada 5.jūnijā plkst. 02.15 /pers. A/ Valmierā, pa Meža ielu, pēc tam pa Stacijas ielu, Avotu ielu virzienā uz Ūdens ielu vadīja transportlīdzekli SUBARU B9 TRIBECA, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, atrodoties alkohola ietekmē. Alkohols organismā konstatēts SIA „Vidzemes slimnīca". Minimālā alkohola koncentrācija organismā 1,18 promiles. /pers. A/ ir izdarījis darbības, par kurām Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.15panta trešajā daļā ir paredzēta administratīvā atbildība.

[2] /pers. A/ protokola sastādīšanas brīdī iepazīstināts ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260.pantā noteiktajām pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesībām un pienākumiem.

[3] Administratīvā pārkāpuma lietai pievienots /pers. A/ rakstveida paskaidrojums (l.l.14). Tajā norādīts, ka 2014.gada 5.jūnijā ap plkst.02.00 gājis pa Ūdens ielu. Viņu apturējusi policija. Bija aizgājis līdz savai automašīnai, lai paņemtu somu. Policija mēģināja pierādīt, ka viņš ir braucis ar automašīnu. Viņš tika nogādāts Vidzemes slimnīcā, lai veiktu ekspertīzi. Paskaidrojumā norādīts, ka viņš bija dzēris pāris alus.

[4] Administratīvā pārkāpuma lietai pievienots policijas darbinieka Dzintara Ķerpes ziņojums (l.l.5). Tajā norādīts, ka viņš 2014.gada 5.jūnijā ap plkst. 02.15 veicis savus dienesta pienākumus, braucis ar dienesta automašīnu. Pamanījis transportlīdzekli, kas izbraucis no Meža ielas un Stacijas ielu un braucis pretī policijas transportlīdzeklim. Redzējis, ka tas ir zilas krāsas SUBARU ar numuru /TL numurs/. Braucot garām, vadītājs novērsis skatienu. Tas licis aizdomāties, ka persona transportlīdzekli vada alkohola reibuma stāvoklī. Nekavējoši apgriezuši policijas transportlīdzekli braukšanai pretējā virzienā un uzsākuši iepriekš minētā transportlīdzekļa sekošanu. Tam sekojoši pa Avotu ielu līdz Ūdens ielai. Ieslēguši speciālos signālus, lai apturēto šo transportlīdzekli. Transportlīdzeklis iegriezies pie Ūdens ielas 2c. Policijas darbinieks pieskrējis pie transportlīdzekļa vadītāja, kurš kāpis ārā no tā. Vadītājs atteicies iekāpt atpakaļ transportlīdzeklī un teicis, lai pierāda, ka viņš ir vadījis transportlīdzekli. Policijas darbinieks sajutis alkohola smaku no transportlīdzekļa vadītāja mutes. Transportlīdzeklī atradusies vēl viena pasažiere /pers. D/, kura bijusi alkohola reibumā. Sieviete sarunā teikusi, ka ir vesta uz mājām, ka ir lietojoši alkoholiskos dzērienus. Transportlīdzekļa vadītājs atteicās no alkohola pārbaudes, kas notika uz vietas, rezultātiem. Transportlīdzekļa vadītājs tika nogādāts SIA „Vidzemes slimnīca" pārbaudes veikšanai. Transportlīdzekļa vadītājs bija /pers. A/.

[5] Administratīvā pārkāpuma lietai pievienots /pers. D/ rakstveida paskaidrojums (l.l.13), kurā norādīts, ka viņa atsakās sniegt paskaidrojumus.

[6] /pers. A/ tiesas sēdē noliedza, ka būtu izdarījis protokolā norādīto administratīvo pārkāpumu. Paskaidroja, ka ar attiecīgo transportlīdzekli nav braucis. Policijas darbinieks viņu aizturējis pie automašīnas, kad bija aizgājis pēc somas, kas tajā atradās. Automašīnu bija uzticējis /pers. E/. /pers. E/ viņu un /pers. D/ atvedis mājās ap plkst. 20.00 – 21.00. /pers. E/ ar automašīnu atbrauca vēlāk, pēc bāra slēgšanas. /pers. A/ pēc tam kopmītnes virtuvē sarunājies ar /pers. D/. Pēc strīda /pers. D/ aizgājusi un /pers. A/ izgājis ārā viņu meklēt. Pie durvīm saticis /pers. E/, atcerējies, ka mašīnā ir soma. /pers. E/ saticis pie mājas ārdurvīm, kad gājis ārā. Stāvējis pie automašīnas un ņēmis ārā somu, kad piebraukusi policijas automašīna. Policijas darbinieks neko nav teicis un ar spēku rāvis pie policija busiņa. Policijas darbinieki bija divi – viens bija Dzintars Ķerpe, kurš rāva pie policijas automašīnas un sastādīja protokolu, bet otrs sēdēja pie stūres neko nedarīja. Dz.Ķerpe izsauca ceļu policiju. Pēc kādā brīža atnāca /pers. E/, prasīja, kas par lietu. Viņš netika uzklausīts un tika aizdzīts prom. Policijas darbinieks rakstīja protokolu. Pēc tam /pers. A/ aizveda uz Vidzemes slimnīcu. Policijas darbinieks viņam nepaskaidroja, kāpēc tiek aizturēts. Ārā smēķēja /pers. D/. Policists nav ļāvis neko paskaidrot. Personīgi policijas darbinieku Dz. Ķerpi nepazīst, nav bijusi nekāda darīšana ar viņu. Izskaidrojot pretrunas sniegtajos paskaidrojumos tiesas sēdēs norādīja, ka bijis emocionālā iespaidā un varbūt kaut ko nepareizi norādījis.

[7] Liecinieks Dzintars Ķerpe tiesas sēdē liecināja, ka attiecīgo transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja /pers. A/. Strādājis kopā ar kārtībnieku Matvejevu. Kāpēc Kārtības policijas biroja atbildē norādīts, ka viņš ir strādājis kopā ar Aigaru Jēkabsonu, izskaidrot nevar. Uzskata, ka tā ir iestādes kļūda vai paviršība. Pamanījuši automašīnu un sākuši tai sekot. Mašīnu konstatējuši pie STATOIL, Stacijas un Brenguļu ielas krustojumā. Persona, braucot pretī, novērsa skatienu, radās aizdomas un nolēmuši pārbaudīt automašīnu. Pie stūres sēdēja kungs un sieviete sēdēja blakus. Tanī brīdi nevarēja pateikt, kas par personu. Automašīna palielinājusi ātrumu, nerādīja pagriezienus. Ieslēguši bākugunis un turpinājuši sekot. Kad pamanījuši, savu automašīnu pagriezuši, lai sekotu. Bija 20-30 metri. Pēc tam attālums samazinājās. Automašīna brauca ar 40-50 km/h. Citu transporta līdzekļu uz ielas nebija. Automašīna iegriezās Ūdens ielā. Nostājušies aiz automašīnas. Liecinieks izlēcis no blakussēdētāja puses un aizliedzis vadītājam kāpt ārā. Mašīnā bija sieviete, kas bija alkohola reibumā. No vadītāja mutes nāca alkohola smaka. Viņš atteicās uzrādīt vadītāja apliecību nosaukt personas datus. Teica, ka iešot mājās. Bīdīja viņu malā. Aicinājis viņu iekāpt busiņā. Izsaucis vēl vienu patruļu, lai atbrauc palīgā. Veikuši testus. /pers. A/ centās sazvanīt draugus, kas ieradās un centās traucēt darbu. Sieviete bija dzērusi un histēriski raudāja. Teica, ka nekādus paskaidrojumus nesniegs. Viņa uzrakstīja, ka atsakās no paskaidrojumu sniegšanas. Persona protokolu parakstīt atteicās, jo neesot lietojis alkoholu. Nogādājuši /pers. A/ Vidzemes slimnīcā. Slimnīcā viņš noraidīja visu ārstus, skaļi uzvedās. Pēc analīžu paņemšanas /pers. A/ izveduši ārā, lai netraucē cilvēkiem. Pēc tam ieveduši atpakaļ. Ārsti iepazīstināja /pers. A/ ar analīžu rezultātiem. Viņš parakstīt atteicās. Pēc tam /pers. A/ sniedza paskaidrojumus. Matvejevu kā liecinieku protokolā nav norādījis, jo viņš ir policijas darbinieks un, ja nepieciešams, raksta ziņojumu par notikušo.

[8] Liecinieks /pers. E/ tiesas sēdē liecināja, ka strādā pie /pers. A/. Tajā dienā visu dienu braucis ar automašīnu. Automašīna tika uzticēta darba pienākumu veikšanai. Ja vajadzēja aizvedis /pers. A/. Tajā naktī automašīnu transportējis uz Ūdens ielu. /pers. A/ jau sen bijis prom. /pers. A/ bāru atstāja jau ap 9 vakarā. Aizvedis viņu uz /adrese/ kopā ar /pers. D/. /pers. A/ sēdēja priekša, aizmugurē /pers. D/. Pēc tam brauca atpakaļ uz darbu.

Kad atbraucis uz Ūdens ielu, novietojis automašīnu pēc mājas. Ejot iekšā saticis /pers. A/, atdevis viņam atslēgas. Atslēgas atdevis Imantam, jo tā ir viņa mašīna. /pers. A/ gāja pēc mugursomas, kas bija palikusi aizmugurē. Viņš gāja ārā. Ielas, pa kurām braucis, liecinieks nosaukt nevar. No kafejnīcas izbraucis uz apli, pāri tiltam, nākamajā aplī iebraucis otrajā izbrauktuvē. Sapratis, ka tā nav īstā iela. Nogriezies un izbraucis pie STATOIL. Nogriezies pa labi, tad aiz Fēniksa pa kreisi un pa labi pie Ūdens ielas. Braucis normāli, nevar pateikt – strauji vai lēni. Kad braucis mājās, policijas mašīnu nav ievērojis, gaismas un skaņas signālus nav redzējis un dzirdējis. Piegājis klāt policistam, kas sēdēja mašīnā, policists teica, lai netraucē un iet prom. Ar policijas darbiniekiem vairāk nav runājis. Gājis augšā pie drauga /pers. S/ un teicis, ka kaut kas ir jādara. Vairāk lejā nav gājis. Kad paskatījies pa logu, neviena vairs nav bijis. Vēlāk uzzinājis, par ko ir sastādīts protokols. Imants naktī pieklauvējis pie durvīm un izstāstīja kas noticis.

[9] Liecinieks Aigars Jēkabsons tiesas sēdē liecināja, ka kopā ar Dzintaru Ķerpi nav strādājis un par šīs lietas notikumiem viņam nekas nav zināms.

[10] Aizstāvis tiesas sēdē pauda viedokli, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama, jo /pers. A/ nav izdarījis administratīvo pārkāpumu. nav pamata ticēt Dzintara Ķerpes liecībām, jo tās nav pierādītas ar objektīviem pārbaudāmiem pierādījumiem. Nav pamata ticēt lieciniekam, kurš nevar atpazīt personu, kas sēž blakus. Tādejādi apšaubāms, ka viņš varēja redzēt personu, kas vadīja attiecīgo transportlīdzekli. Nav pamata neticēt Valsts policijas sniegtajai informācijai par otru policijas darbinieku, ar kuru kopā ir bijis Dzintars Ķerpe. Valsts policijai ir jāpierāda, ka /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu. Visas šaubas ir tulkojamas par labu /pers. A/. Pretrunas /pers. A/ paskaidrojumos varēja rasties, iespējams, ka tādēļ, ka /pers. A/ pēc tam, kad viņu plkst. 20.00 – 21.00 uz mājām ir atvedis /pers. E/, ir vēlreiz atgriezies kafejnīcā un tad no jauna aizgājis uz mājā ap plkst. 01.00.

Motīvu daļa.

[11] Tiesnesis, uzklausījis /pers. A/ paskaidrojumus, liecinieku liecības, aizstāvja viedokli, iepazinies ar administratīvo protokolu un tam pievienotajiem rakstveida pierādījumiem, atzīst, ka viņš ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk Latvijas APK) 149.^{15}panta trešajā daļā.

[12] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta trešajā daļā ir paredzēta administratīvā atbildība par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija pārsniedz 1,0 promili, bet nepārsniedz 1,5 promiles.

[13] Lietā nav strīda, ka medicīniskās pārbaudes laikā /pers. A/ atradās alkoholisko dzērienu iespaidā. Viņa atrašanos alkoholisko dzērienu iespaidā pierāda Medicīniskās pārbaudes protokols Nr.42 (l.l.7) alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai. Tajā norādīts atzinums, ka ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs 1,18 promiles.

[14] Lietā pastāv strīds par to vai /pers. A/, atrodoties alkohola ietekmē, 2014.gada 5.jūnijā ap plkst. 02.15 ir vadījis transportlīdzekli SUBARU B9 TRIBECA, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, pa Meža ielu, pēc tam pa Stacijas ielu, Avotu ielu virzienā uz Ūdens ielu līdz namam Nr..

[15] Latvijas APK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību. Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Latvijas APK 243.pants paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem, iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā. Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

[16] Liecinieks Dzintars Ķerpe, kas bija arī persona, kura konstatēja administratīvo pārkāpumu, sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA911084 un sastādīja dienesta ziņojumu par notikuma apstākļiem, visa administratīvā procesa laikā ir sniedzis nemainīgu informāciju par notikušo. Tiesnesim nav pamata uzskatīt, ka Dzintars Ķerpe, būdams Valsts policijas amatpersona, attiecīgajā lietā būtu bijis neobjektīvs vai personiski ieinteresēts, lai /pers. A/ tiktu nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības. Policijas darbinieku dienesta ziņojumi ir atzīstami par rakstveida pierādījumiem un izmantojami lietas izspriešanā. Lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA13-05/5, 2005.gada 9.decembra spriedumu lietā Nr.666-05/5).

[17] Tiesnesis atzīst, ka /pers. A/ visa administratīvās lietas procesa laikā ir noliedzis, ka, atrodoties alkohola ietekmē, 2014.gada 5.jūnijā ap plkst. 02.15 ir vadījis transportlīdzekli SUBARU B9TRIBECA, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, pa Meža ielu, pēc tam pa Stacijas ielu, Avotu ielu virzienā uz Ūdens ielu, pēc tam pa Ūdens ielu līdz namam Nr..

[17.1] Tiesnesis izvērtējot /pers. A/ sniegtos paskaidrojumus administratīvā procesa laikā konstatēja, ka;

[17.1.1] /pers. A/ savā rakstveida paskaidrojumā (l.l.14), kas tika sniegts tūlīt pēc notikuma, norādījis, ka ar transportlīdzekli nav braucis, bet personu, kas braukusi ar viņa transportlīdzekli nenorādīja, kaut arī viņam bija zināms, ka attiecīgā persona atrodas netālu, ir sasniedzama un var sniegt paskaidrojumus par notikumu.

[17.1.2] Sniedzot savus paskaidrojumus par notikumu 2014.gada 9.jūnijā tiesas sēdē, norādīja (l.l.16), ka pulksten vienos pabeidzis darbu. /pers. E/ viņu aizvedis uz Ūdens ielu 2C. Pasēdējuši augšā un parunājušies. Beigušās cigaretes un nolēmis aiziet uz automašīnu pēc tam. Savukārt 2014.gada 24.novembrī tiesas sēdē norā (l.l.61), ka pārradies mājās ap plkst. 20.00 – plkst. 21.00. Par to soma ir mašīnā atcerējies tikai tad, kad saticis /pers. E/ pie ieejas durvīm un tad nolēmis to paņemt. Iepriekš minētais liecina par pretrunām /pers. A/ paskaidrojumos par notikušo. /pers. A/ šīs pretrunas izskaidro ar emocionālo stresu. Tiesnesis apšauba iepriekš minēto paskaidrojumu patiesumu, jo tie ir pretrunīgi, t.i., mainās laika periods, kad /pers. A/ ir atradies Ūdens ielā 2C. Pretrunīgi ir norādīti arī viņa atrašanās iemesli pie sava transportlīdzekļa laikā, kad pie mājas Ūdens ielā 2C piebrauca policijas darbinieki. Sākotnēji tiek norādīts, ka gājis ar konkrētu mērķi, t.i., pēc cigaretēm, kas bijušas somā, kas savukārt atradās transportlīdzeklī. Vēlāk, tiek apgalvots, ka par somu atcerējies tikai tad, kad saticis /pers. E/ pie ieejas mājā. No mājas izgājis, lai pēc strīda meklētu /pers. D/.

[17.1.3] Sniedzot savus paskaidrojumus par notikumu 2014.gada 9.jūnijā tiesas sēdē, norādīja (l.l.17), ka /pers. E/ iznācis no mājas ap plkst. 04.00, jo /pers. A/ viņam zvanījis, lai pateiktu, ka nebūs mašīnas. Savukārt 2014.gada 24.novembra tiesas sēdē /pers. A/ paskaidro (l.l.61), ka /pers. E/ iznācis no mājas neilgi pēc tam, kad piebraukusi policija. Tādejādi konstatējams, ka /pers. A/ ir sniedzis pretrunīgus paskaidrojumus. Abos gadījumos /pers. A/ atzīst, ka /pers. E/ ir atradies notikuma vietā. Tādejādi /pers. A/ bija iespēja norādīt uz viņu kā transportlīdzekļa vadītāju un notikumu lieciniekus, bet /pers. A/ iepriekš minēto nav darījis.

[17.1.4] Tiesnesis uzskata, ka aizstāvis, izskaidrojot pretrunas /pers. A/ paskaidrojumos, šajā lietā ir nepamatoti norādījis, ka /pers. A/ pēc tam, kad

viņu plkst. 20.00 – 21.00 uz mājām ir atvedis /pers. E/, ir vēlreiz atgriezies kafejnīcā un tad no jauna aizgājis uz mājā ap plkst. 01.00. /pers. A/ šādus paskaidrojumus nav devis. Tiesnesis norāda, ka aizstāvis neaizvieto aizstāvamo personu. Tas, ka aizstāvim ir jārīkojas aizstāvamā interesēs, nepiešķir aizstāvim tiesības norādīt nepatiesu informāciju.

[17.2] Augstākā tiesa ir atzinusi, ka vēlāk iesniegti paskaidrojumi rada lielākas šaubas par to ticamību nekā, ja tie sniegti uzreiz notikuma brīdī (sk. Augstākās tiesas 2009.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr. SKA-45/2009). Izvērtējot iepriekš minēto kopsakarā ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, tiesnesis uzskata, ka /pers. A/ paskaidrojumos konstatējamas pretrunas. Tiesnesis uzskata, ka /pers. A/ paskaidrojumus devis nolūkā izvairīties no eventuālās administratīvās atbildības un panta sankcijā paredzētā soda.

[18] Tiesnesis uzskata, ka šajā lietā nav pamata uzskatīt, ka liecinieks /pers. E/ ir sniedzis patiesas liecības. Iepriekš minēto pierāda tiesneša secinājumi, kas norādīti šī nolēmuma 17.1.1. – 17.1.1.3.punktā. Tiesnesis vienīgi neapšauba, ka /pers. E/ kādu laika periodu ir bijis notikuma vietā, t.i., pie Ūdens ielas 2C, un redzējis daļu no notikušā. Pārējā daļā tiesnesis liecinieka liecības neanalizē un uzskata par nepatiesām, kas dotas ar nolūku palīdzēt /pers. A/ izvairīties no administratīvās atbildības un paredzētā soda. Ņemot vērā, ka liecinieks /pers. E/ tika brīdināts par krimināatbildību par apzināti nepatiesu liecību, tiesa lietas materiālus, kas attiecas uz iespējamu noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, t.i., par apzināti nepatiesas liecības sniegšanu, pēc tam kad tiesneša nolēmums stāsies likumīgā spēkā, nododami izmeklēšanas iestādei.

[19] Tiesnesis konstatē, ka, no tā neatkarīgu iemeslu dēļ, nebija iespējams saņemt liecinieku /pers. D/ un Aināra Matvejeva liecības. /pers. D/ ierašanos uz tiesas sēdi bija apņēmies nodrošināt /pers. A/, bet šo apņemšanos neizpildīja. Tiesneša rīcībā nav precīzu ziņu par liecinieka Aināra Matvejeva neierašanās iemesliem. Vienlaicīgi liecinieks Dzintars Ķerpe apstiprināja, ka viņam ir zināms, ka lieciniekam Aināram Matvejevam ir veselības problēmas, kas liedz viņam ierasties uz tiesas sēdi, kas apstiprina telefoniski sniegto liecinieka A.Matvejeva neierašanās iemeslu – veselības stāvoklis. Tiesnesis šajā lietā uzskata, ka iepriekš minēto liecinieku liecību nesaņemšana neietekmē pieņemto nolēmumu, jo pierādījumu kopums ir pietiekams, lai izskatītu šo lietu.

[20] Liecinieks Aigars Jēkabsons tiesas sēdē liecināja, ka par administratīvā pārkāpuma apstākļiem viņam nekas nav zināms. Tiesnesis uzskata, ka iepriekš minētā lecinieka liecības nevar ietekmēt nolēmumu, jo tas ir pamatots ar citiem apstākļiem.

[21] Tiesnesis uzskata, ka Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes informācija (l.l.66) par transportlīdzekli /TL numurs/ un Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas informācija par policijas darbiniekiem, kuri veikuši dienesta pienākumus laika periodā no 2014.gada 4.jūnija plkst. 20.00 līdz 2014.gada 5.jūnija plkst. 04.50 (l.l.68) nevar ietekmēt nolēmumu, jo tas ir pamatots ar citiem apstākļiem.

[22] Augstākā tiesa savā praksē ir atzinusi, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (sk. Augstākās tiesas 2009.gada 21.maija spriedumu lietā Nr. SKA-156). Konkrētajā gadījumā tiesnesim, novērtējot lietā esošos pierādījumus, nerodas šaubas par to, ka /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība ir paredzēta Latvijas APK 149.^{15}panta trešajā daļā.

[23] 2014.gada 5.jūnijā sastādīts Medicīniskās pārbaudes protokols Nr.42, kurā SIA „Vidzemes slimnīca" NMP un pacientu uzņemšanas nodaļas ārsts /pers. AB/ atzinusi, ka /pers. A/ asinīs ir konstatēta alkohola koncentrācija 1,18 promiles.

[24] Tiesnesis uzskata, ka policijas darbinieks, veicot transportlīdzekļa vadītāja kontroli, ir rīkojies atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{5}panta noteikumiem un tā aizdomas, ka transportlīdzekļa vadītājs atrodas alkoholisko dzērienu iespaidā bija pamatotas. Transportlīdzekļa vadītāja pārbaude ir veikta atbilstoši Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr.15 „Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" prasībām.

[25] Tiesnesim nav pamata apšaubīt, ka ir noticis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta trešajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

[26] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.pantā noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

[27] Tiesnesis secina, ka /pers. A/ nav ievērojis Ministru kabineta 29.06.2004 „Ceļu satiksmes noteikumu" 39.1.2.punkta prasības – transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles – transportlīdzekļa vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem.

[28] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta ceturtajā daļā noteikts, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Tiesnesis secina, ka administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētie fakti ir pierādīti, jo nav pierādīts pretējais. Tiesnesis atzīst, ka /pers. A/ ir sodāms par administratīvo pārkāpumu.

[29] /pers. A/ atbildību pastiprinoši vai mīkstinoši apstākļi netika konstatēti.

[30] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā noteikts, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

[31] Atbilstoši Latvijas APK 32.panta pirmajai un otrajai daļai, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[32] Par Latvijas Administratīvā kodeksa 149.^{15}panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu var uzlikt naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam simt divdesmit *euro* apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no piecām līdz desmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no astoņsimt piecdesmit līdz tūkstoš divsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz diviem gadiem.

[33] Tiesnesis atzīst, ka /pers. A/, ņemot vērā administratīvā pārkāpuma raksturu, viņa personību, vainas pakāpi, mantisko stāvokli, alkohola koncentrācijas daudzumu asinīs, ir piemērojams administratīvais sods – administratīvais arests uz piecām diennaktīm, naudas sods EUR 900,00 un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana uz diviem gadiem.

[34] 2014.gada 5.jūnijā sastādīts protokols par transportlīdzekļa SUBARU B9TRIBECA, valsts numurs /TL numurs/, izņemšanu. 2014.gada 5.jūnijā pieņemts lēmums par iepriekš minētā transportlīdzekļa nodošanu glabāšanā Nodrošinājumu Valsts aģentūrai. Transportlīdzeklis SUBARU B9TRIBECA, valsts numurs /TL numurs/, pieder SIA SWEDBANK LĪZINGS, reģ.Nr. 40003240524 (l.l.46). Tādejādi iepriekš minētais transportlīdzeklis ir atdodams īpašniekam, negaidot piemērotā naudas soda izpildi.

[35] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 291.pantu lēmums par administratīvā soda uzlikšanu ir izpildāms ar tā pieņemšanas brīdi, ja šajā kodeksā un citā likumdošanā nav noteikts citādi. Ja lēmums par administratīvā soda uzlikšanu pārsūdzēts vai par to iesniegts protests, tas jāizpilda pēc sūdzības vai protesta noraidīšanas, izņemot lēmums par šādiem administratīvā soda veidiem; brīdinājums; transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana; naudas sods, ko iekasē administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietā.

[36] Ministru kabineta noteikumu Nr.915, „Kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu

iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm", 5.punktā noteikts, ja iestāde, kuras darbinieks veica personas pārbaudi ar portatīvo mērierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā vai nosūtīja personu uz medicīnisko pārbaudi, nosūta institūcijai izskatīšanai lietas materiālus par administratīvo pārkāpumu, materiāliem pievieno minētos izdevumus apliecinošos dokumentus un informāciju par iestādes budžeta kontu, kurā personai jāiemaksā izdevumiem atbilstošā summa. Saskaņā ar noteikumu 6.punktu, institūcija, kas pieņēmusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, informē personu par pienākumu 30 dienu laikā no dienas, kad lēmums stājies spēkā, labprātīgi segt lēmumā norādītos izdevumus; iestādes budžeta kontu, kurā ir veicama iemaksa.

[36.1] Tiesnesis konstatē, ka administratīvā pārkāpuma lietai nav pievienoti dokumenti, kas norādītu izdevumu apmēru par alkohola koncentrācijas noteikšanu. Tādejādi tiesnesim nav pamata lemt par iepriekš minēto izdevumu piedziņu no /pers. A/.

Rezolutīvā daļa.

Tiesnesis, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantu, 149.[15]panta trešo daļu, 257., 289.[16], 299.[1], 308., 317.pantu,

n o s p r i e d a:

1. Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, dzīvesvieta: /adrese A/, par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlikt administratīvo sodu.
2. Piemērot /pers. A/, personas kods /personas kods/, administratīvo arestu uz 5 (piecām) diennaktīm. Spriedums par administratīvo arestu izpilda pēc tam, kad beidzies termiņš tā pārsūdzēšanai apelācijas kārtībā un spriedums nav pārsūdzēts, vai arī ir stājies spēkā apelācijas instances tiesas nolēmums.
3. Uzlikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, naudas sodu EUR 900,00 (deviņi simti *euro*, 00 *euro centi*). Naudas sods jāiemaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā no soda uzlikšanas dienas sekojošā Bankas kontā: Saņēmējs: Valsts kase, reģ. Nr.90000050138, konta Nr. LV34TREL1060191011100, saņēmēja iestāde Valsts Kase, BIC kods TRELLV22. Kvīts par naudas soda nomaksu nekavējoši iesniedzama tiesas kancelejā.
4. Atņemt /pers. A/, personas kods /personas kods/, transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem.
5. Atdot izņemto transportlīdzekli SUBARU B9TRIBECA, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, īpašniekam.
6. Nodot Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldei, pēc tam, kad beidzies termiņš sprieduma pārsūdzēšanai apelācijas kārtībā un spriedums nav pārsūdzēts, vai arī ir stājies spēkā apelācijas instances tiesas nolēmums, materiālus par /pers. E/, personas kods /personas kods/, apzināti nepatiesas liecības sniegšanu tiesā, t.i., Krimināllikuma 300.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.
7. Spriedumu administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieks var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Valmieras rajona tiesā.
8. Pilns spriedums sastādīts 2015.gada 15.janvārī un pieejams tiesas kancelejā 2014.gada 16.janvārī.

Tiesnesis D.Līdacis